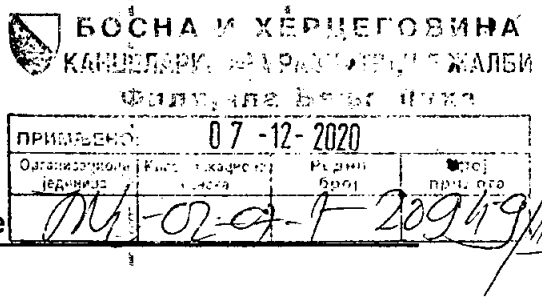
02-2

Bosna i Hercegovina

Босна и Херцеговина

Sud Bosne i Hercegovine
Суд Босне и Херцеговине

Broj: S1 3 U 033953 20 U
Sarajevo, 01.12.2020. godine

Sud Bosne i Hercegovine, u vijeću za upravne sporove, sastavljenom od sudija Jadranke Brenjo, kao predsjednika vijeća, Maide Bikić i Branimira Orašanina, kao članova vijeća, uz sudjelovanje zapisničara Enise Imamović, u upravnom sporu tužitelja Lala i Laćo d.o.o. Bijeljina, ul. 1. maja br. 14, kojeg zastupa punomoćnik Grozda Đukić, advokat iz Bijeljine, ul. 1. maj br. 3, protiv rješenja broj: JN2-02-07-1-2094-8/19 od 19.09.2019. godine, tuženog Ureda za razmatranje žalbi BiH, filijala Banja Luka, ulica Jovana Dučića 23/1, u upravnoj stvari javnih nabavki, na nejavnoj sjednici održanoj dana 01.12.2020.godine, donio je slijedeću:

P R E S U D U

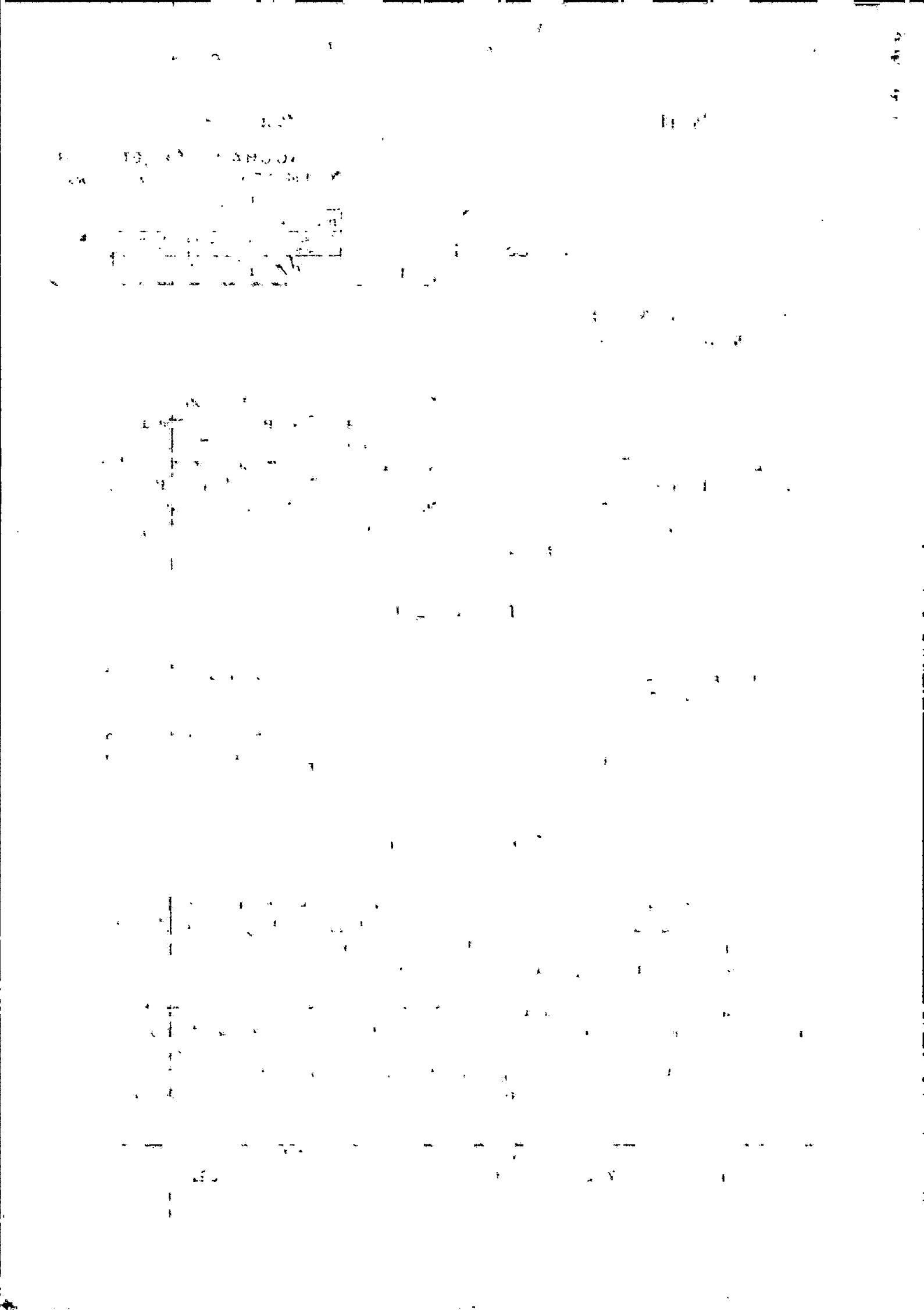
Tužba se uvažava, poništava se osporeno rješenje i predmet vraća tuženoj na ponovno odlučivanje.

Nalaže se tuženoj da tužitelju naknadi troškove ovog upravnog spora u iznosu od 850,00 KM, u roku od 15 dana od dostavljanja presude, pod prijetnjom prinudnog izvršenja.

O b r a z l o ž e n j e

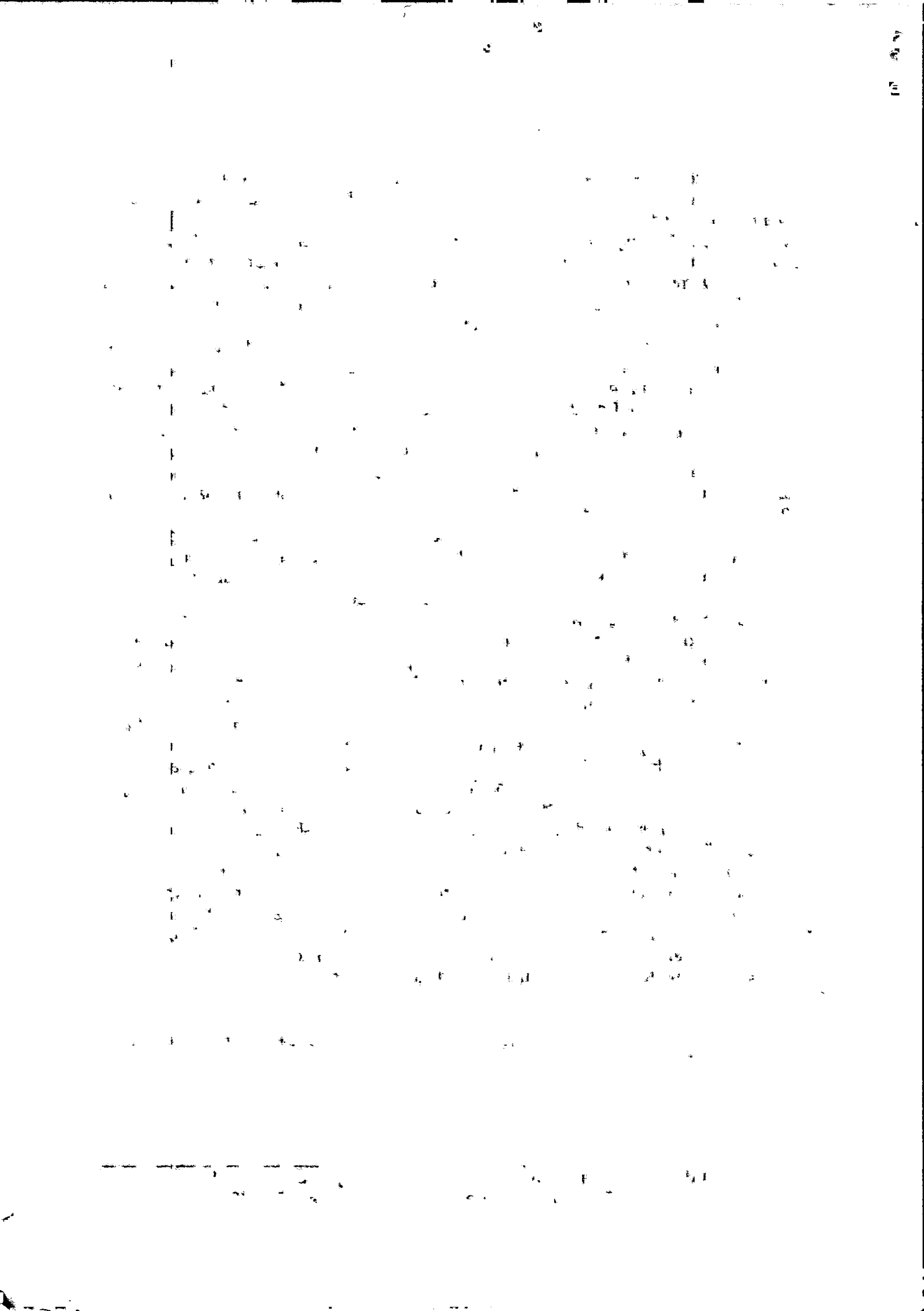
Osporenim rješenjem tuženog, odbijena je kao neosnovana žalba tužitelja, izjavljena protiv Odluke broj: 01/05-3.605-18/19 od 09.08.2019. godine (LOT 2), Ugovornog organa Univerzitet u Banja Luci – Rektor,u postupku javne nabavke i isporuke sredstava za čišćenje za potrebe Univerziteta u Banja Luci.

Protiv osporenog rješenja, tužitelj je pokrenuo upravni spor, zbog nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primjene materijalnih propisa, te povrede pravila postupka. Tvrdi da se tuženi pri donošenju rješenja nije pridržavao Zakona o javnim nabavkama BiH („Službeni glasnik BiH" broj: 39/14), Uputstva za pripremu modela tenderske dokumentacije, ponuda niti zahtjeva, koji su u predmetnom postupku

postavljeni u tenderskoj dokumentaciji. Tužitelj navodi da su ponuđači morali dostaviti kao dokaz potvrdu o likvidnosti koju izdaje banka, kod koje ponuđači imaju otvoren glavni račun, a uvidom u ponude druga dva ponuđača, može se utvrditi da ni jedan od navedenih ponuđača nije dostavio potvrdu, na kojoj je naznačeno da je izdata od banke kod koje se vodi glavni račun. Dakle, navod „glavni račun" nije sadržan u potvrdama, što je i sam ugovorni organ uočio, te u pobijanoj odluci od ponuđača „Keckom" d.o.o. Banja Luka i „Eurosan" d.o.o. Banja Luka, tražio pojašnjenja vezana za potvrde. Ovakav zahtjev ugovornog organa, predstavlja dopunu ponuda nakon trenutka otvaranja istih, što predstavlja povredu samog postupka javnih nabavki. Nadalje, tužitelj tvrdi da je tenderskom dokumentacijom zahtijevano da u sadržajima original ponuda bude navedeno da li se uz original ponudu dostavlja i kopija ponude, što navedena dva ponuđača nisu navela. Pored toga, jedan od žalbenih navoda odnosi se i na činjenicu da ugovorni organ, iako je uočio da je ponuda prvorangiranog ponuđača neprirodno niska u odnosu na ostale ponude, nije na pravilan način utvrdio opravdanost takve cijene, jer izabrani ponuđač takvu cijenu nije ničim opravdao. Dalje, tužitelj navodi da izabrani ponuđač nije ponudio odgovarajuće proizvode, koji su bili traženi stavom 3.,21.,25. i 39. tenderske dokumentacije. Tužitelj tvrdi da je izabrani ponuđač za stav 3. ponudio proizvod koji ne ispunjava uslove tražene istim stavom tenderske dokumentacije, a isti slučaj je i sa stavom 2.1. tenderske dokumentacije, kojim je tražen koncentrovani proizvod sa omjerom 1:100, a proizvod, koji je ponudio izabrani ponuđač, ne ispunjava te uslove. Nadalje, stavom 2.5. traženo je sredstvo za čišćenje kompjuterske opreme od minimalno 350 ml, dok je izabrani ponuđač ponudio sredstvo od 500 ml, ali dva komada po 250 ml, zbog čega je predmetna ponuda neispravna, jer je ugovorni organ zahtijevao minimalno pakovanje jednog komada od 350 ml, iz čega proizilazi nesaglasnost ponude izabranog ponuđača i karakteristika proizvoda traženih tenderskom dokumentacijom. Za stav 39. izabrani ponuđač je ponudio proizvod za koji se, na osnovu dostavljene kataloške slike, ne može jasno utvrditi istovjetnost karakteristikama, koje su navedene u opisu traženog proizvoda. Ugovorni organ je navedene proizvode prihvatio bez ispitivanja i provjere kvaliteta, iz čega proizilazi da isti nije odradio posao u skladu sa zakonskim odredbama, a i da sam tuženi nije svojim rješenjem ukazao na propuste u radu ugovornog organa. Pored toga, tužitelj tvrdi da artikal ponuđača „Eurosan" d.o.o. Banja Luka, ne ispunjava uslove tražene tenderskom dokumentacijom, jer se na navedenom proizvodu ne vide dimenzije, te se zbog toga nije moglo zaključiti da ponuđeni proizvod ispunjava uslove. Tuženi, a i sam ugovorni organ, su bili u obavezi da u slučaju sumnje izvrše provjeru žalbenog navoda kod izabranog ponuđača. Konačno, tužitelj tvrdi da je došlo do povrede člana 94. stav 2., jer tuženi nije pozvao izabranog ponuđača da se izjasni o žalbenim navodima. Zbog svega navedenog, tužitelj tvrdi da je pobijano rješenje nezakonito i kao takvo ne može opstati, te predlaže da sud tužbu uvaži, a tužitelju nadoknadi troškove upravnog spora u iznosu od 750,00KM i troškove sudske takse.

U odgovoru na tužbu, tuženi je predložio da se tužba odbije kao neosnovana. Ugovorni organ je predložio da se tužba odbije kao neosnovan.

Sud je ispitao zakonitost i pravilnost osporenog rješenja u granicama odredbe člana 35. Zakona o upravnim sporovima BiH („Službeni glasnik BiH" broj: 19/02. do 74/10), pa je odlučio kao u izreci presude, iz slijedećih razloga:

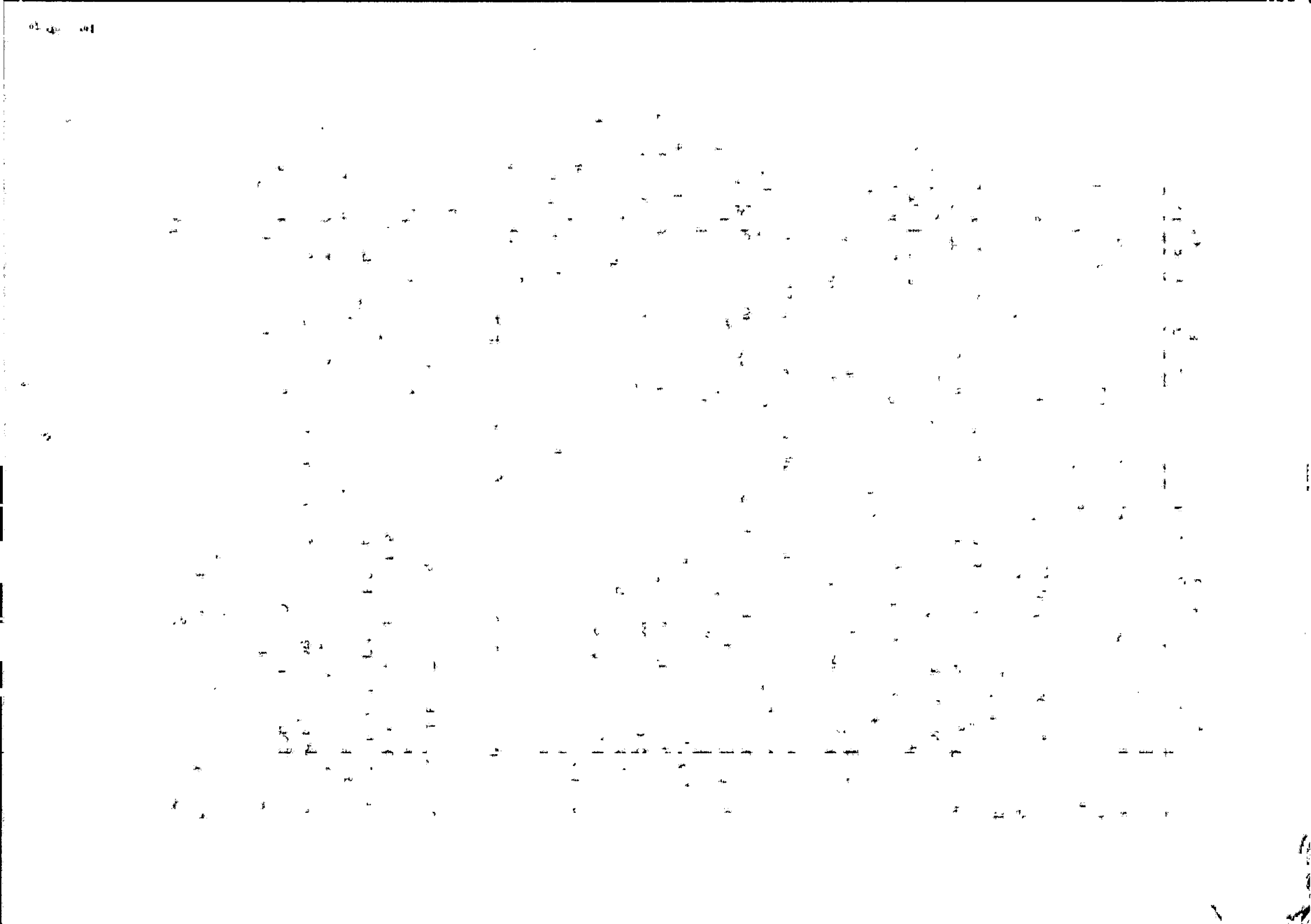
Kako to proizilazi iz podataka spisa predmeta i obrazloženja osporenog rješenja, odbijena je kao neosnovana žalba tužitelja, izjavljena na Odluku ugovornog organa Univerzitet u Banja Luci – Rektor, o izboru najpovoljnijeg ponuđača broj: 01/05-3.605-18/19 od 09.08.2019. godine, kojom je u postupku javne nabavke sredstava za čišćenje, kao najpovoljniji ponuđač izabrana firma „Keckom" d.o.o. Banja Luka. Tuženi je, cijeneći navode tužitelja i ugovornog organa, donio pobijanu odluku na osnovu utvrđenog činjeničnog stanja i primjenom člana 104. i 111. stav c). Zakona o javnim nabavkama, te člana 228. stav 1. Zakona o upravnom postupku, odnosno jer je utvrdio da je izabrani ponuđač ponudu dostavio u skladu sa tenderskim dokumentom, te da tužitelj nije pružio dokaze za suprotno.

Po ocjeni ovog upravnog vijeća, prigovorima iz tužbe dovedena je u pitanje zakonitost osporenog rješenja.

U skladu sa članom 102. stav 1. Zakona o javnim nabavkama, stranke u postupku dužne su iznijeti sve činjenice, na kojima zasnivaju svoje zahtjeve ili odluke, postupke, radnje ili nečinjenja, te predložiti dokaze kojima se te činjenice utvrđuju. Stavom 2. istog člana, propisano je da je ugovorni organ u postupku pravne zaštite dužan dokazati postojanje činjenica i okolnosti, na osnovu kojih je donio odluku o pravima, preduzeo radnje ili propuštanja, te proveo postupke, koji su predmet postupka po žalbi. Uvidom u spis, utvrđeno je da ugovorni organ, u svom izjašnjenju o žalbi ponuđača „Lala i Laćo" d.o.o. Bijeljina, u pogledu tužbenih zahtjeva, koji se odnose na artikle izabranog ponuđača, ne dokazuje postojanje bilo kakvih činjenica i okolnosti, na osnovu kojih je donio predmetnu odluku. Ugovorni organ, u odnosu na predmetne žalbene navode, samo osporava navode žalitelja, ne upuštajući se u dokazivanje činjenica i okolnosti, na osnovu kojih je donio predmetnu odluku.

Posljedično, tuženi je u potpunosti prihvatio argumente kojim ugovorni organ osporava navode žalitelja, propuštajući da ukaže na činjenicu da se ugovorni organ nije upustio u dokazivanje postojanja činjenica i okolnosti, na osnovu kojih je donio predmetnu odluku, već samo površno i proizvoljno osporio navode žalitelja. Shodno navedenom, rješenje tužene nije zakonito, zbog povreda postupka javne nabavke, propisanih i članom 102. stav 2. Zakona o javnim nabavkama BiH. Kako ugovorni organ nije potpuno i pravilno utvrdio činjenice, koje se odnose na navode žalitelja odnosno tužitelja u pogledu artikala ponuđača „Keckom" d.o.o. Banja Luka, a tuženi nije cijenio sve navode iz žalbe, te pravilno utvrdio odlučne činjenice, odnosno da li je izabrani ponuđač dostavio ponudu u skladu sa uslovima iz tenderskog dokumenta, to je nezakonito osporeno rješenje, kojim je žalba tužitelja odbijena kao neosnovana.

Zbog toga je sud tužbu tužitelja uvažio i predmet vratio na ponovno odlučivanje, cijeneći da je osporeno rješenje doneseno na osnovu nepotpuno utvrđenih činjenica. U ponovnom postupku, u skladu sa uputama iz ove presude, Ured za razmatranje žalbi

BiH će donijeti novu, zakonitu odluku u skladu sa članom 200. stav 2. Zakona o upravnom postupku BiH („Službeni glasnik BiH" broj: 29/02 do 53/16), kojom je propisano šta treba da sadrži rješenje, kao i primjenom Zakona o javnim nabavkama BiH.

Kako je tužba tužitelja uvažena, tužitelj ima pravo na naknadu troškova spora u skladu sa članom 61. Zakona o upravnim sporovima BiH („Službeni glasnik BiH", broj 19/02 do 74/10), člana 4. i 5. Zakona o sudskim taksama u postupku pred Sudom Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik BiH", broj 39/09) i Tarife o naknadama i nagradi troškova za rad advokata („Službeni glasnik RS", broj 68/05). Troškovi se sastoje od troškova za sastav tužbe u iznosu od 600,00 KM (300 bodova x 2,00 KM), prema članu 2. Tarifni broj 3, alineja 7 AT RS, iznosa od 150,00 KM na ime paušala prema tarifnom broju 12. AT RS, što ukupno iznosi 750,00 KM, kao i taksu na podnesenu tužbu u iznosu od 100,00 KM.

Slijedom navedenog, Sud je primjenom odredbe člana 37. stav 2. u vezi s članom 34. stav 2. Zakona o upravnim sporovima BiH, donio odluku kao u dispozitivu presude

ZAPISNIČAR
Enisa Imamović

PREDSJEDNIK VIJEĆA
S U D I J A
Jadranka Brenjo